

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010127
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4220010127.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej PhD., v trestnej veci proti obžalovanému D. G., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/, b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obhajcu obžalovaného podanom proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13.08.2020, sp. zn. 3T/21/2020-217, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. marca 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku,

obžalovaného D. G., narodeného XX.X.XXXX v S. G., trvale bytom B., D. č. XXX/XX, prechodne bez prihlásenia F. B., Y. č. XXX, v konaní vedenom ako proti ušlému,

u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 01. júla 2019 v čase okolo 22.00 hod. v obci F. B. na Y. ulici po tom, čo poškodená J. R., narodená XX. Z. XXXX, trvale bytom Y. Y., C. Y. XX, si svojim kľúčom odomkla vchodové dvere rodinného domu číslo XXX, a po vojení do chodby ju obžalovaný z boku z jej ľavej strany udrel päťou do hlavy, na čo poškodená spadla na zem, následne ju ťahal za vlasy smerom do prvej izby, kde ju ležiacu na zemi udieral päťou do hlavy, kopal do jej nôh a ľavého boku jej driekovej časti tela, potom poškodenú chytil za jej ruky a zatiahol do kúta druhej izby a hovoril jej, aby tam zostala, lebo ak sa pohne, tak ju kovovým páčidlom, ktoré držal po celý čas v ruke prepichne, potom poškodenej zozadu jednou rukou zakryl ústa svojou dlaňou a v druhej ruke držiac predmetné páčidlo ju tlačil pred sebou do špajze, v ktorej ju zamkol opakujúc hrozbu, že ak bude kričať, tak ju páčidlom prepichne.

Po krátkom čase ju opäť chytil odzadu a svojou dlaňou zakryl ústa, pričom v druhej ruke, v ktorej držal páčidlo pod sánkou poškodenej, tlačil pred sebou von z domu, pričom takýmto spôsobom spoločne prešli cez záhradu a cez susediace pozemky až na ulicu, z ktorej obžalovaný spozoroval políciu, v dôsledku čoho poškodenú zatiahol do neďalekého parku a do cintorína, kde jej prikázal, aby sa umyla, a na opakované prosby poškodenej ju prepustil a obžalovaný utiekol na neznáme miesto,

pričom v dôsledku útokov obžalovaného poškodená utrpela pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vľavo s podkožným výronom, odreninu čela vľavo, malé povrchové odreniny na chrbte nosa, krvný výron pod ľavým okom, ľahkú odreninu na líci vľavo, pomliaždenie a povrchové odreniny na šiji viac vľavo, s pourazovým spazmom krčných svalov viac vľavo, pomliaždenie a odreniny hrudníka v chrbtovej oblasti a driekovej oblasti, pomliaždenie ramena vľavo a vpravo, pomliaždenie driekovej chrbtice s povrchovou odreninou, pomliaždenie s povrchovými odreninami pravej hornej končatiny v oblasti lakťa s minimálnym krvácaním a povrchové pomliaždenie a odreniny ľavého predlaktia na vonkajšej strane s dobou liečenia šesť dní,

teda

iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a trpel a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, a na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) a § 127 odsek 5 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D. G. uznaný vinným súdom I. stupňa zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/, b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenia §§ 138 písmeno a/, 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe v ňom uvedenom a pre tieto trestné činy obžalovanému uložil podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona (správne mal byť uvedený aj odsek 2) pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obhajca obžalovaného JUDr. Gergely Pšenák a následne ju písomne zdôvodnil, že odvolanie smeruje do výroku o vine i treste. Argumentoval tým, že

- rozhodnutie je neúplné a výsluchy svedka H. a poškodenej sú rozporuplné,
- uvedené rozpory spôsobujú nezákonnosť trestného stíhania. Keďže poškodená vlastnými kľúčami otvorila dom, neuviedla, kde sa toho času kľúče nachádzajú,
- neboli zabezpečené ďalšie dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné preukázať, že obžalovaný poškodenú ťahal cez dvor, cintorín a park,
- neboli zabezpečené biologické stopy z mobilného telefónu poškodenej,
- dokazovanie nesvedčí o tom, že som sa dopustil zločinu vydierania a obmedzovania osobnej slobody.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho konania obhajca zotrval na svojej argumentácii i návrhu.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa k podanému odvolaniu nevyjadril a intervenujúca prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť po tom, čo konštatovala, že napadnutý rozsudok je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. K námietkam obžalovaného uviedla, že výpoveď Z. H. a poškodenej J. R. neobsahujú také rozpory, ako uvádza obhajca. Konanie poškodenej bolo objektivizované aj vyjadrením znalca odvetvia chirurgie - traumatológie, ktorý sa vyjadroval k zraneniam poškodenej.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie ohľadne odpisu z registra trestov správ z polície ohľadne jeho pátrania i z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a na podklade nich zistil, že pobyt obžalovaného stále nie je známy a preto príkaz na zatknutie obžalovaného vydaný Okresným súdom Komárno zostáva stále aktuálny a je potrebné, aby proti obžalovanému bolo vedené konanie naďalej ako proti ušlému.

Krajský súd v Nitre preto ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obhajcom (v zmysle § 37 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku resp. § 361 odsek 1 Trestného

poriadku) v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodne podané.

Prioritne je dôležité uviesť, že súd I. stupňa vo veci vykonával zákonné dokazovanie v zmysle základných zásad trestného konania s rešpektom k právam neprítomného - ušlého obžalovaného. Jednotlivé dôkazy boli vykonávané podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Vina obžalovaného tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom bola žalovateľom preukazovaná najmä usvedčujúcou výpoveďou poškodenej J. R., ktorá podrobne opísala motív svojho konania, prečo vošla do obytného domu na mieste činu i spôsob, ako na ňu obžalovaný ako bývalý druh zaútočil verbálne a fyzicky ju atakoval a vyhrážal sa jej v ruke držiac kovové páčidlo. Následne ju pod vplyvom týchto ústnych i fyzických útokov previedol cez záhradu daného rodinného domu, susediace pozemky až na ulicu a odtiaľ do neďalekého cintorína a po spozorovaní hliadky z miesta činu odišiel na doteraz neznáme miesto. Výpočet poranení, ktoré poškodenej utrpela, boli predmetom skúmania znalca pribratého do konania - traumatológa, ktorý ich podrobne opísal, zhodnotil ich intenzitu z pohľadu medicínskeho i následok spojený s doliečením daných zranení. Traumatológ prisvedčil, že charakter zranení zodpovedá opisu skutku poškodenej.

Bezprostredným svedkom nebol priateľ poškodenej svedok Z. H., ale následne po tom, čo sa čin stal, ju našiel v šoku špinavú od vláčenia, bosú a uplakanú. Jemu priamo a následne hliadke polície sa poškodenej zverila, akého konania sa voči nej dopustil obžalovaný, s ktorým žila do mája 2019 - štyri roky v spoločnej domácnosti.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti preto hodnotil skutkové okolnosti zhrnuté do výroku o vine a rozhodol sa napadnuté uznesenie pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami zo strany súdu I. stupňa zrušiť (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku) a s poukazom na skutočnosť, že zároveň týmto rozhodnutím o vine bol porušený zákon pre nesprávne právne hodnotenie (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku) napraviť túto skutočnosť vo vlastnej kompetencii rozsudkom, v ktorom precizoval spáchaný skutok tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku a právne ho vyhodnotil ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/, b/ Trestného zákona, teda, že sa konania dopustil závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písmeno a/ Trestného zákona - so zbraňou a voči blízkej osobe - bývalej družke v zmysle § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, resp. § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Samotný prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona, v podaní obžalovaného v tomto skutku bolo takého rozsahu, ktoré slúžilo obžalovanému na dosiahnutie cieľa obžalovaného, ktorým bolo vytýkanie života poškodenej s iným mužom (žiarlivosť) po tom, čo sa s obžalovaným rozišla. Obžalovaný tak činil nielen hrozbou násillia za pomoci nástroja, ktorý držal v ruke, ale i násillím a hrozbou, ktorú používal voči poškodenej - „keď budeš kričať, prepichnetm ťa týmto páčidlom“, ktorú použil viac krát počas skutkového deja. Takéto konanie bolo nutné právne hodnotiť ako súčasť zločinu vydierania tak, ako je vyššie uvedené.

Konanie obžalovaného preto odvolací súd právne vyhodnotil iba ako zločin vydierania v zmysle ustanovenia § 189 odsek 1, 2 písmeno a/, b/ Trestného zákona, pretože tento zločin prirodzene absorboval konanie, ktoré bolo v obžalobe i rozsudku súdu I. stupňa hodnotené aj ako prečin obmedzovania osobnej slobody v zmysle § 183 odsek 1 Trestného zákona.

Je nutné si uvedomiť, že zločin vydierania pojмами: iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, nútil, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, je z pohľadu rozsahu konania páchatel'a oveľa širším a zahrňujúcim aj formu konania: bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, ako to má na mysli ustanovenie § 183 Trestného zákona, pretože páchatel'ovým objektom páchaného zločinu vydierania je zásah do osobnej slobody poškodenej, ktorej súčasťou je i sloboda voľného a ničím neobmedzeného pohybu človeka v rozhodovaní a vlastnom konaní.

Na podklade tohto právneho hodnotenia, bez zistení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, iba na podklade referencií, ktoré sa podarilo k osobe obžalovaného získať. Pri konštatovaní, že sa v prípade obžalovaného jedná o recidivistu, ktorý atakoval Trestný zákon od roku 1991 do roku 1999 v piatich

prípadoch, no v súčasnosti sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený a na báze intenzity protiprávnosti konania, ktoré pre poškodenú malo nielen fyzický, ale predovšetkým psychický následok, berúc do úvahy všetky atribúty zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 31 odsek 1 až 4 Trestného zákona, obžalovanému považoval za potrebné v rozsahu sankcií stanovenej zákonom v trvaní 4 až 10 rokov, uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici trestného rozsahu vo výmere 6 rokov odňatia slobody a na výkon tohto trestu obžalovaného v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložená sankcia je prísnou, no z pohľadu zákona primeranou a zákonnou, dostačujúcou na dosiahnutie účelu generálnej i individuálnej prevencie.

Na podklade týchto dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.